

Dag Daniš: Stínanie hláv v RTVS. Takto vyzerá cenzúra mediálnych aktivistov

- CZ24 News | 21. listopadu 2022

SLOVENSKO: Riaditeľ RTVS oslávil November presne v duchu nastupujúcej éry cenzúry. Vyrázil vedenie spravodajstva. Za to, že spravodajský kanál RTVS :24 zaznamenal, čo povedal Robert Fico.

Šéf verejnosprávnej televízie vyzerá od piatku ako sluha v rukách aktivistov a vládnej moci. A zároveň ako alibista, ktorý sa nedokáže zastať svojich najbližších kolegov, keď sú pod tlakom.

riaditeľ RTVS Luboš Machaj

Polemiky o tom, či RTVS mala otvárať dvere Ficovi alebo nie, sú bezpredmetné. Nešlo predsa o účasť Fica v diskusii ani o inú formu prípadnej mediálnej nadpráce, ale o rutinné pokrývanie spravodajskej udalosti – snemu Smeru. Vyhlásenie Fica sa objavilo na špeciálnom spravodajskom kanáli RTVS :24, ktorý má informovať o tom, čo sa v daný deň deje. Napokon, túto prax má RTVS :24 – rovnako ako iné spravodajské televízie v zahraničí – už dlhšie a nebol s tým problém.

Neobstoja ani výhrady, že Fico údajne šíril konšpirácie. Jednak preto, že išlo o živý prenos (opakujeme: na špeciálnom a chabo sledovanom spravodajskom kanáli, nie v hlavnom vysielaní RTVS). A potom preto, že do informačného servisu patria aj také vyhlásenia, ktoré sú sporné a ktoré sa médiám nemusia páčiť. Ak zaznie niečo kontroverzné, médiá to majú zaznamenať a následne komentovať a kritizovať. Nie blokovať, ignorovať, zakrývať – a následne kritizovať. Takto poctivá a otvorená žurnalistika nevyzerá.

Riaditeľ RTVS Machaj vysvetlil čistky v spravodajstve numerologicky. Problémom vraj bol magický dátum, 17. november. A vtedy vraj RTVS nedáva priestor politickým stranám. Ako na to prišiel a kedy sa toto pravidlo zaviedlo, je neznáme. Ak ho zaviedol 18. novembra, tak by si mal zopakovať abecedu riadenia.

Samotný dátum je však iba menšia časť problému. Ukazuje na to, že tu máme skupinu ľudí, ktorí sa vyhlásili nielen za majiteľov pravdy a majiteľov slušnosti, ale aj za majiteľov odkazu Novembra. Táto skupina ľudí potom ťažko nesie, ak dá televízia priestor niekomu inému ako ich táboru. Ak sa to stane, vyžadujú prísny trest. Aby sa to neopakovalo a aby bolo vysielanie vyhradené len pre „našich ľudí“.

Toto však nie je až také podstatné. Väčšia časť problému je inde. Pozornejší čitateľ si určite všimol, že tu máme nastupujúcu éru cenzúry v réžii aktivistov. Začali s tým americkí progresívci, ktorí sa podujali mediálne likvidovať (vypínať) oponentov. Nie, ich obeťou nebol len Donald Trump. Ich obeťami boli aj vedci. Buď tí, ktorí kritizovali zvrátenú rodovú propagandu a trvali na tom, že pohlavia sú dve. A neskôr tí, ktorí kritizovali plány na povinné plošné očkovanie proti covidu.

Progresívci a progresívne médiá sa už nevyhlasujú len za hlavný prúd. To by bolo v poriadku, každá doba má svoj dominantný prúd a svoju módnú vlnu. Progresívci a progresívne médiá sa – po vzore komunistov – začínajú považovať za silu s „vedúcou úlohou v spoločnosti“. Za rozhodcov, ktorí určujú, kto má a kto nemá právo slobodne a verejne hlásať svoje názory. Iste, tolerujú aj „konzervatívcov“. Ale len tých svojich, ktorí sa vzorne ohli, prispôbili a zmierili s úlohou partnera (úslužného partnera). Tí, ktorí z línie vybočujú, sú v nemilosti a pod tlakom.

Nástup éry novej formy cenzúry, diktovanej ľavicovými aktivistami, nie je názor, ale holý fakt. Americkí a kanadskí progresívci žiadajú rozsiahlu reguláciu internetu a sociálnych sietí. Má byť na nich prístupný len ten obsah, ktorý bude v súlade s politikou štátnych kontrolných komisií a úradov. Teda v súlade s politikou aktivistov, ktorí sa už roky hrajú na dozorcov nad online obsahom. Túto prioritu – politickú reguláciu sociálnych sietí – si už osvojila aj prezidentka Čaputová.

Popritom sa pripravujú zákony na vypínanie tých médií, ktoré tajné služby označia za hrozbu. Reformovať sa má aj trestné právo. Tak, aby bolo možné trestne stíhať šírenie a dokonca aj zdieľanie správ, ktoré „autorita“ odsúdi ako dezinformácie. Mária Kolíková síce s týmto návrhom narazila, ale to neznamená, že stôl je čistý. Tlaky budú pokračovať.

Jednoducho: kedysi slobodná a otvorená západná spoločnosť je dnes v kríze. Prituhuje. Zrejme aj kvôli prebiehajúcej hybridnej a informačnej vojne, kde má novinár plniť úlohu vojaka. O hlavné slovo – a „vedúcu úlohu v spoločnosti“ – sa hlásia cenzori.

Paradoxne, práve títo cenzori sa stále cítia ako strážcovia odkazu Novembra. Čo je komické. Lebo November bol pravým opakom toho, čo najnovšie presadzujú.

Hlavným výdobytkom Novembra bol koniec jednofarebnosti. Koniec informačnej klietky. Po Novembri prišla éra slobody, plurality názorov a presvedčení, otvorených polemík, voľnej súťaže. V médiách, v intelektuálnom svete, v politike.

Dnes bývalí liberáli, v súčasnosti cenzori, na výročie Nežnej revolúcie likvidujú vedenie spravodajstva verejnosprávnej televízie za to, že spravodajsky pokrylo vyhlásenie predsedu opozičnej strany. Asi im to nedochádza, ale nakreslili tým svoju karikatúru. A karikatúru slobodnej občianskej spoločnosti, po ktorej kedysi tak volali...

Lebo otvorená občianska spoločnosť, to nie je len Fedor Gál a jeho „debata“ bez oponenta. Alebo prezidentka Čaputová. Spoločnosť tvoria aj tí, ktorí nových strážcov režimu otvorene kritizujú – a

napriek tomu (či práve preto) majú mať právo prehovoriť. Verejne, bez kádrovania a bez cenzúry od tých hore. Aj o tom bol November.

Z pohľadu aktivistov si možno Machaj vzorne splnil domácu úlohu. Bleskovo a príkladne potrestal tých, ktorí si nedali pozor a spravodajsky zaznamenali, čo hovorí opozícia.

Z pohľadu slobodnej spoločnosti sa zas Machaj zachoval ako jeden z hrobárov uvoľnenej ponovembrovej éry. Nové vedenie spravodajstva RTVS si bude musieť každé ráno pritiahnuť obojky. Inak poletí...

Riaditeľ RTVS – a jeho šéfovia – sa v piatok úspešne zapísali do kroniky novodobých ohavností. A zaradili sa k tým, ktorí sa pokúšajú premalovať ponovembrovú éru na postnovembrovú.

ZDROJ: standard.sk